

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23886/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стипан Пекановић, адвокат из ..., против туженог „Беосан градња“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3492/23 од 11.07.2024. године, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3492/23 од 11.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3492/23 од 11.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3492/23 од 11.07.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 710/23 од 10.04.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име изведених електро радова јаке и слабе струје, исплати новчани износ од 607.221,13 динара са законском затезном каматом од 13.12.2019. године до исплате, те тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 429.131,71 динар са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужиоцу, извођачу електроинсталатерских радова не припада право на исплату спорног износа од туженог, наручиоца радова, по закљученом анексу уговора на основу ког је извео накнадне радове, пошто је утврђено да је тужени све изведене радове исплатио. Примена материјалног права условљена је утврђеним чињеницама у свакој конкретној парници, па пошто тужилац у ревизији спори правилност утврђеног чињеничног стања и наводи да сматра да је потребно ново тумачење права, по оцени Врховног суда не постоје напред наведени законски разлози који би оправдавали одлучивање о изјављеној ревизији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе и исплате поднета је 14.12.2012. године. Вредност предмета спора побијаног дела пресуде од 607.221,13 динара је према средњем курсу Народне банке Србије за 1 евро на дан подношења тужбе представљала динарску противвредност 5.337 евра и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**